Ministerstvo financí ČR
Č.j. 181- 84 697 /1997
Vyřizuje: Ing. Paikert

V Praze dne 15.prosince 1997

Pokyn D-162

Věc: **Uplatňování DPH u neveřejného ubytování**

Ubytovací služby poskytované v zařízeních hotelového typu číselný kód SKP 55.1 a ubytovací služby poskytované v kempech a jiných zařízeních SKP 55.2 jsou zařazeny v příloze č. 2 zákona č. 588/1992 Sb., o DPH ve znění pozdějších předpisů a je u nich uplatňována základní sazba daně. Výjimku tvoří ubytovací služby poskytované v rámci dětské rekreace (viz pokyn D - 161), ubytovací služby poskytované při rekondičních pobytech zdravotně postižených osob včetně diabetiků a ubytovací služby poskytované jako neveřejné ubytování.

Tento metodický pokyn vymezuje pouze otázky vyplývající ze specifického postavení ubytovacích služeb neveřejného ubytování, které se odrážejí i v systému uplatňování DPH.

1. Objekt neveřejného ubytování

Pro provoz ubytoven je rozhodující charakter poskytovaných služeb. Za objekt pro poskytování neveřejného ubytování může být považována vlastní podniková ubytovna, ubytovací prostory pro vlastní zaměstnance najaté na základě smlouvy od jiné osoby, ubytovací prostory zvlášť vyčleněné pro ubytování vlastních pracovníků v ubytovacím zařízení poskytující veřejné ubytování (např. hotel) a školící zařízení organizace.

V případě, že je poskytováno v těchto ubytovacích prostorech ubytování náhodným návštěvníkům nebo turistům, případně i na základě smlouvy s cestovní kanceláří, jedná se o ubytování veřejné.

Ubytování v ubytovnách charitativních organizací (např. ubytovna Armády spásy) je považováno za sociální péči (kód SKP 85.3), které je od DPH osvobozeno ve smyslu § 33 zákona o DPH.

2. Subjekt neveřejného ubytování

Pokud je ubytování poskytováno předem známému okruhu pracovníků na základě smlouvy s jejich zaměstnavatelem (pracovně právní vztah), případně fyzické osobě (občanovi) na základě smlouvy o dlouhodobém ubytování, jedná se o neveřejné ubytování. Mezi neveřejné ubytování patří i přechodné ubytovací služby jinde neuvedené kód SKP 55.23.15 zahrnující zejména ubytování v ubytovnách pro pracující a pro dojíždějící pracující (např. „svobodárny").

V případě školícího zařízení jsou to všechny osoby, které se zúčastňují konkrétního kurzu buď jako lektoři nebo jako frekventanti.

V době, kdy je školící středisko využíváno jiným způsobem např.pro rekreaci je ubytování rekreantů považováno za veřejné ubytování.

Stejně tak ubytování pracovních, obchodních ap. návštěv bez splnění podmínek uvedených v bodu 2 tohoto pokynu je považováno za ubytování veřejné a podléhá zdanění základní sazbou daně.

3.Pokud bude zajišťovat neveřejné ubytování

- hotel nebo jiné obdobné zařízení nebo

- školící středisko patřící organizaci, která školící kurz zajišťuje

musí vést řádnou záznamní evidenci ve smyslu § 11 zákona o DPH o poskytnutém neveřejném ubytování.

FÚ může v těchto případech uložit záznamní povinnost provozovateli podle konkrétních podmínek ve smyslu § 39 zákona o správě daní a poplatků.

Tento pokyn nahrazuje od 1.ledna 1998 pokyn D - 102 vydaný pod č.j. 181 - 1158/1995.

Michal Frankl v.r.

náměstek ministra